

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Kérlek szépen

ugy örülök, hogy kise mondhatom. Hát mégis, mégis megváltod az emberiséget, hát mégis. Nem mertem gondolni, hogy legszebb álmom, legtökéletesebb vágyam válik valóra. Imámba foglaltalak volna, ha úgy kívánod, aszontam volna: *Jövel! Jövel!* egész addig, míg el nem gyűsz. Célzást tettél volna arra, hogy szeretnéd, ha féllábon ugrálnék, ugráltam volna féllábon, sőt még a mindennapi feketéről is lemondtam volna érted. De te *Gentleman* vagy, biztosan tudtad, hogy jössz — bár nem is sejtetted — és nem akartál fogadni. Pedig én fogadtam volna akár egy millióba is, milyen jó, hogy nem tettem, most nem tudnád kifizetni. De Te, — mint már mondtam, — korrekt úr vagy és megmentettél a legnagyobb bajoktól. Hogy köszöntselek, oh megváltó; zilált vallási viszonyaim nem engedik meg, hogy térdre boruljak, kénytelen vagyok tehát egyszerűen mély meghajlással fogadni *Jövedeled*. Most már megvallhatom Neked, én sohasem hittem a Messiásban. Kétes ügynek tetszett előttem, hogy egy *illető* megjelenik elhanyagolt siromnál a temetőben, beledudál a *Flügelhorn*-ba, én felkelek és ismét járok a *Korzó-kávéház*ba. Nagyon *link*-nek látszott az eset és ime: megjelentél és megváltottál.

Nagyon szépen kérek, ne haragudj, hogy így kidicsérlek, szegény ember vagyok, nem adhatok mást, csak mi lényegem. Nem tudom, passzol-e ez a mondas, de mindenesetre szépen hangzik. Légy olyan szíves és tartózkodj nálam minél több példányban, csináld úgy a dolgot, hogy legalább egy tucat fölött mindig rendelkezsem. Mert gondold el, kérek, szegény ember vagyok — ezt ugyan már említettem, de azóta sem változtak meg az anyagi körülményeim, — és micsoda könnyebbség az nekem, hogy *ingyen* kapok kenyeret. Az öröm láza üt ki arcomon, boldog vagyok, túlbol dog... Lesz egy csomó kenyérjegyem, — mert a kenyérjegyet üdvözöltem ilyen meghatóan — bemegyek a pékhez, nem is köszönök, csak az orra alá tartok egy kenyércédulát és a legnagyobb udvariassággal köteles a cipót átnyújtani. Éhes a kis fiam, kap egy jegyet, friss, fehérbélű, foszlós életet akarok a teához — kávéra nem telik — leküldöm Marit a sütőhöz, felmutatja a bűvös papirost és jólakunk kenyérrel. Hát ilyen még nem volt a világban, ez valósággal a mesebeli *terülv asztalkám* esete. Ilyenkor sajnálom igazán, hogy nem vagyok ékesen szóló néptribun. Kimen-nék a *Széchenyi-térre* a városháza elé, feláll-nék egy hordóra és úgy harsognám dicsőségedet, oh kenyérjegy...

Hogy mondd, *nem adja ingyen* a pék a kenyeret, ha felmutatlak? Fizetnem kell, dacára annak, hogy nincs miből? Ugy-e, csak élelődöl velem, mindig vicces fiú voltál, no mondd, hogy csak tréfálsz. Nem! Akkor átkot mondok a fejedre, megátkozom születésed, kitagadlak és — ha találkozunk — beléd rugok, nem bánom, ha elreped is a cipőd, pedig most fejelttettem...

Pénzért eddig is vehettem kenyeret, minék kellesz Te, ha nem adják ingyen, (t. r.)

— A király karácsonya. Bécsből jelentik:

A király csöndben, szokott életmódján mitsem változtatva töltötte a karácsonyi ünnepeket. A háboru semmit sem változtatott életmódján: még többet dolgozik, mint máskor és munkája legfőljebb csak annyiban változott, hogy több a katonai természetű ügy, amely elintézésre vár. Egészségi állapota kifogástalan. Minden nap nyugodtan és kötelességűen végzi rendes munkáját s hajnalban félnégykor kel fel és nyolc órákor fekszik le. A közbenső időt kizárólagosan munkával tölti el.

— **A pénzügyminiszter nyilatkozata a háboru költségeiről.** Bécsből jelentik: A Zeit közli: Teleszky pénzügyminiszter a főrendek körében néhány érdekes kijelentést tett a háboru költségeiről és ezzel kapcsolatban a háboru után követendő adópolitikáról. A pénzügyminiszter azt mondotta, hogy a háborus kiadásokat ma nem lehet pontosan megállapítani és azok a számadatok, melyeket nálunk kolportálnak, — nem is szólva azokról az összegekről, amelyek az antantlapokban itt-ott felbukkannak — erősen túlzottak. A legközelebbi hónapokban szó sincsen új hadikölcsönről, egyelőre nincs szükség rá. Ami a háboru utáni adópolitikát illeti, természetesen gondoskodni kell majd megfelelő reformokkal az államháztartás egyensúlyának fentartásáról, de minden adótervezetnél arra fognak ügyelni, hogy a szegényebb lakosság érdekeit lehetőleg kímélik. Egyelőre nem készül új adók behozására, kivéve a hadijövedelmi adót. De e részben sem mondhat ma még a pénzügyminiszter legközelebbi adatokat a terveiről, miután Németország és Ausztria példáját akarja követni e téren és felhasználni azokat a tapasztalatokat, amelyeket ott az adónem során szereztek.

— **Megszűnnek az ekszhumálásért számított túlkövetelések.** A Belügyi Közlöny december 26. száma rendeletet közöl. A rendelet első paragrafusa így hangzik: A hadművelési területeken eltemetett katonai egyének holttestének kiásásáért és szállításáért járó költségeket (készkiadást és munkadíjat) aránytalanul magas összegben megszabni, vagy követelni nem szabad. Aki ezt a tilalmat megszegi, — ha cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik — kihágást követ el, amelynek büntetése 15 napig terjedhető elzárás és 200 koronáig terjedhető pénzbüntetés.

— **Az olasz cenzor magyarul ír.** Dr. Nagy Géza makói ügyvédjelölt a szegedi ötödik honvéd pótzászlóaljnál szolgált, innen került a nyáron az olasz határre. Ismerősei jó ideig nem hallottak felőle semmit, míg végre tegnap levelet kapott tőle Herczeg Mária, akinél Szegeden lakott. Közli, hogy olasz fogságba került és kéri bajtársait, hogy irjanak neki. A levélen egy érdekes jegyzet van. Az olasz cenzor hibátlan magyarsággal írta a levél végére: *Csakis levelezőlapot tessék küldeni, levelet nem.* — Cenzor.

— **Bélyeggyűjtés hadisegélyezésre.** A honvédelmi minisztérium hadisegélyező hivatala egy a közönségre anyagi megterheléssel nem járó bevételi forrást óhajt a hadisegélyezés céljaira kihasználni. A használt postai hadibélyegeket gyűjti össze és értékesíti. A nemes célra való tekintettel a belügyminiszter felkérte az ország összes hivatalait, hogy a hadibélyegeket küldjék közvetlen a hadisegélyező hivatalnak. A bélyegeket kis szegéllyel kell kivágni. A város közönsége köréből küldött bélyegeket is szívesen elfogadja a hadisegélyező hivatal.

— **Az Isonzó mellől.** Érdekes levél jutott hozzánk. Weisz Andor szakaszvezető írja az olasz határtól:

— Az iroda messze a fronttól hátul van és a századom fenn a hegyekben, ahova min-

den harmadik nap este felmegyek, hogy az elintézendő dolgokat elintézzem. Ilyenkor rendszeren künn is alszom a fedezékben, ahol éppen olyan biztonságban érezheti az ember magát, mintha Szegeden aludna. Az olaszok a mi frontunktól hat hónap óta 20 lépés távolságra vannak, de tőlünk jobbra a bosnyákoknál csak 5—8 lépés a távolság. Ezek között csak épen a drótsövény és a hullatömegek vannak, amit az olaszok nem tudnak eltemetni. Ezek a dombok azonban végig az egész fronton megvannak. Hiába az olaszok minden erőlködése, ide be nem teszik a lábukat, amit ők is nagyon jól tudnak, mert mikor támadásra hajtják őket, már előre jajgatnak, mert tudják, hogy aki kijön a fedezékből, annak vége. A mi katonáink úgy játszanak velük, mint macska az egérrel. Többször megtették azt a viccet, hogy kövekkel sturmot csináltak, amitől úgy elszaladtak az olaszok, mint a nyul, mert azt hitték, hogy bombát dobna a mieink. A héten ellopták az olasz fegyveres őrt éjjel és bementek az olasz fedezékbe, ahonnan kalapokat és fegyvereket hoztak el. Ha csak kicsit vigyáznak a mi katonáink, ki van zárva, hogy megöljék, olyan jó fedezékeink vannak. Ha napal megrongálják a fedezékeinket a gránátok, este vagyis éjjel mind rendbe lesz hozva. Most nyugodtan viselkednek szegények és aránylag nyugalom van a fronton. Itt midannyian bizunk, hogy nemsokára be fog következni az általános nyugalom. Adja Isten, hogy úgy legyen.

— **Felkutatják az elrejtett tengerit.** Megírtuk, hogy a tengeri pótrekvirálás Szegeden nem járt a kívánt eredménnyel. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester pénteken Budapesten járt és személyesen referált ebben az ügyben Bartóky földmivelésügyi államtitkárnak. Bejelentette, hogy a tengerit a hatóság házról-házra járva íratta össze és még így sem sikerült a kívánt mennyiséget a katonaság rendelkezésére bocsátani. Az emberek nem szívesen válnak meg a tengeritől, mert házilag több hasznát veszik. Az államtitkár kijelentette, hogy a hadviselés érdeke az első és ha a katonaság részére szükséges mennyiség nem lesz összegyűjthető, államilag fogják az elrejtett tengerit felkutatni és az eltitkolók ellen eljárást indítanak.

— **A kamara teljes ülése.** A Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara december 28-án, kedden délután 2 órákor tartja a teljes ülését a következő tárgysorozattal: A háborus viszonyokkal összefüggő ügyekben: Újabb rendelkezések a közfogyasztás ellátása érdekében. Intézkedések a külfölddel és a megszállott területekkel való forgalom körül. Vasút, posta, távirda és telefon forgalmi intézkedések. Intézkedések pénz s hitelügyekben. Intézkedések a szociálpolitikára körül. A kamarai ügyek háborus szolgálata. Egyéb ügyekben: Kereskedelemügyi miniszteri leirat az állami közép és kis cimér, valamint az állampénzeset új leírásáról és rajzairól. Kereskedelemügyi miniszteri leirat szállítóképességi bizonyítványok kiállításáról. Kereskedelemügyi miniszteri leirat Újsovó község hetivásárja ügyében. Többrendbeli kereskedelemügyi miniszteri leirat a külügyi képviselőlet körül beállott változásokról. A győri kamara 25 éves jubileumáról. Változások a kamara tagjai körében. Jelentés a kamara fennállásának 25 éves évfordulójáról. Titkári jelentés az iroda működéséről. Interpellációk és indítványok. Az Ausztriával való kiegyezés ügye. Szeged város tanácsának átirata a paprika vámjának felemelését célzó törekvés ügyében. Állásfoglalás a Kamarák központja ügyében. A kereskedelemügyi miniszter leirata a hornak súlymérték szerint való eladása ügyében. Adamó vélemény íránt. A kereskedelemügyi miniszter leirata Szabadka város autó-